

Aldona Brazolžionytė-Oškelūnienė
Jūs atminties lobynas.

2005 02 11.

Poetei Elenai Mezginaitėi atminti.

Vasario rytinėly seculėta
Pasiekt mus skaudė, liūdna žinia
Mes negalėjom padikėti
Kad su mumis tau, jau nebėra
Mūsų palikai suole netarūs
Jūs ten sugrįžt jau niekas negalės.
Lito tik tauo mindys geros,
Eilėreščiui poėmės iš sūdiės.
Sutemo vakaras. Aklė
Nepazadėjus mums šviesios ausros
Todėl kad per anksti išėjai
Jei niekas nepakius tauos lojos.
Suprast, pagruost vėsus gelėjai,
Tauos be galo sunku netekti
Jei ten Aukščiausiam tauos reikėjo
Dėn viena žvėrių dūgų uždegti

Man visada buvo sunku įsivairuoti skaičius,
o tuo patim ir datas. Tikinasi kad gerb. skaitytojas
atleis jeigu laimė būsim tiek tiek sukleidusi.

Mazdaug 1970 metais, kai Lietuvoje dar kelie-
višpatavo sovietinė okupacija, griežtai kontroliu-
dama visą spaudą, žmones ilgėjosi laisvą žodžio.
Visiems buvo įkyriji tie ateidiniai, bei politiniai straips-
niai su nepalaujamomis paneigimais okupantams.
Tuo metu, Elena Mezginaitė prie "Panerėžio Tiesos"
redakcijos įkūrė Panerėžio literatų sekciją. Daly-
vausi loje kūrybinėje veikloje pamoro per dvidešimt
žmonių. Jų laipe buvo jau grįžusius šeiminius,
bei politinius kalinius, rašančius eilėrašius, atsi-
minimus, bet tuo sunkiai metu savo kūrylą

slēpiancīņu giliāi stāsturose, tik prasidējus lieldu-
roje atgāimimui īšleikusīu sava poēzijas knygas,
kaip Anastazija Sučylėnė, Česlovas Cemnočonskis
ū kiti.

Elenos pastangų dėka savo susizinkimeems
galėjome naudotis redakcijos patalpa. Perzas-
lai rinkdamomės savaitgaliceis, skaitydamome
vieną kitoms savo kūrybą, diskutuodamome,
svarstydamome. Mūsų veikloje dalyvauo ne ma-
žai mokslėivų, mums talkino lietuviški Rita
Svelnienė.

Ta literatūros sekcija mums buvo laisvi šviesos
ū santarvės salėlė.

Elena Mezginaitė „Penkvezio Tiesos“ Patra-
lyje patalpino literatūrinį puslapį „Nėvėzīs“ ō vė-
liem ū laikraščyje „Tėvynė“, „Lino žiedas.“ Kuriuose
buvo spausdinama Penkvezio literatūros kūrybą.

Net keletas ū kitus mėnesius išsikėlusiu kraštiečių
panoro dalyvauoti mūsų veikloje ū mielai lėmcha-
darbiauo.

Visi skaitytojai su nekantrumu laukiamo šis
literatūrinis puslapis, ū laikraščio žizars labai
išaugo.

Elena niekam neatsakė savo pagallios ū ne vi-
nam žašančiam padėjo išleisti knygas. Gaila, kad
po kelerius metų „Penkvezio Tiesos“ vėl, redaktorius
Fainblūmenas užhaudė šią literatūros sekciją pareis-
kes kad tarybinei valdžiai ji nenaudinga, bet
mes jau taip giliai buvome įsitrukę; šis kūrybinis
veikla, kad nelegalijome sustodi, dažnai konsultavomės
su Elena.

Esu dėkinga mielai Elenutei, padėjusiai suzele-
guoti mano atsiminimų knygelę „Po šiemis pavasais“
išleista 1989m. 10.000 egz. kurie per dešimt diennų bu-
vo išpirkti, vadinasi zeikėjo žašyti. Mūsų ~~atmi-~~
sinatyse dar ilgai išliks poėlis Elenos Mez-
ginaitės šviesus atsiminimas.